

Alkimija rožnih križarjev

Alkimija je umetnost, ki naravne razvojne procese vodi do njihove popolnosti. Sila za izpopolnitev je načelno dana, potrebno pa je zavestno sebstvo, ki omogoči izpolnitev.

Paracelsus, zdravnik, filozof in alkimist iz 16. stoletja, govori o spodnji in gornji alkimiji.

Spodnja alkimija je tradicionalna obrt, ki je imela v Aziji in Egiptu pomembno vlogo že pred krščanstvom, posebno v metalurgiji, kjer se talijo kovine - od bazičnega svinca do vzvišenega zlata. Vendar je spodnja alkimija uspešna le ob hkratni uporabi gornje alkimije.

Gornja alkimija je duhovni proces, ki lahko naravnega, smrtnega človeka dvigne do nesmrtnega duhovno-dušnega človeka. Vodi k spremembi zavesti, v nadosebno, duhovno razsežnost onkraj časa in prostora, iz katere se lahko porajajo nove ustvarjalne tvorbe.

Pravi alkimist je človek, ki zmore sprejeti zakone naravnega reda, spoznati duhovno in naravno evolucijo v vseh njenih ustvarjalnih načinih in vzorcih ter delovati kot katalizator in sodelavec v kozmičnem dogajanju.

Paracelsus pravi: "Morate se naučiti brati v svetlobi narave."

Duhovni proces

Resnična alkimija je torej duhovni proces. Ta subtilna obrt je tako rekoč ritual, dostopen čutilom, ki simbolično ponazarja spremembe in očiščevalne procese znotraj človeka. V tem smislu je alkimija bratstva rožnega križa iz 17. stoletja kraljevska umetnost, “opus magnum” sedmerne spremembe, viden v alkimistovi posodi in v njegovi notranji izkušnji.

Sedmerna transformacija snovi, tako v posodi kakor v človekovi duši, se nadaljuje v sedmih stopnjah, opisanih v klasični alkimiji po določenem vrstnem redu.

Sedem stopenj procesa transmutacije; Kabala, l. 1616, Stefan Michel Berger.

1. calcinatio
2. sublimatio
3. solutio
4. putrefactio
5. destillatio
6. coagulatio
7. coniunctio

Čeprav so se sodobni avtorji, med njimi psihoanalitik C. G. Jung, opredelili za drugačen vrstni red, v tem prispevku izhajamo iz razvrstitve v klasični alkimiji.

1. Calcinatio - delovanje ognja

V laboratoriju se upepelitev dogaja z neposrednim izgorevanjem, v katerem se snov použije, porabi. Sledi očiščevanje v enakomernem plamenu, ki nič več ne smodi, ampak črn pepel spreminja v fin bel prah. Gre za proces albeda (beljenja) s procesom calcinatio.

Na psihološki ravni je calcinatio prva stopnja čiščenja: ego mora biti s svojo ognjeno voljo “upepeljen”, da se lahko razvije ego, ki služi duši. Delo se lahko opravi le, če človek svoj um odpre za duhovno razumevanje. V tem procesu predstavlja žrtvovana samovolja tisti osvobajajoči dejavnik, ki dopušča transmutacijo zavesti.

“Neizgorjeni” ego vodi v imitacijo, ki človeka dolgo vklepa v svoje vezi in ga hromi. Zato Paracelsus poudarja, da se nadaljnje delovne stopnje brez prve, calcinatio, ne morejo udejanjiti.

2. Sublimatio - delovanje zraka

V alkimistovi posodi se na tej stopnji finejša snov loči od grobe, zaradi česar alkimisti proces pogosto imenujejo separatio. Iz pepela žrtvovane samovolje se v sublimaciji dvigne očiščeni element materiae mater - snov čiste, deviške duše, ki vsebuje vzvišene tvarine za uresničenje duhovno-dušnega človeka. Občutke, misli in vzgibe človekovih dejanj vodijo na tej stopnji subtilne dušne vibracije, izdvojene v procesu sublimatio, ki jih alkimist lahko uzre kot čisto podobo.

3. Solutio - delovanje vode

Trdna snov se v alkimistovi posodi raztopi, tekočina torej vsebuje raztopljeno substanco. Solutio je počasen in tih postopek; raztapljanje pogosto imenujejo utopitev starega kralja - kralja jaza.

Na notranji poti duše pomeni solutio popolno samopredajo, utopitev starega ega v dušnem sebstvu. Gre za klasično rožnokrižarsko načelo in Jesu morimur, za endure v sodobni duhovni šoli Zlatega rožnega križa. Zmanjšanje ega pomeni hkratno osvoboditev duše in njen vstop v dušni svet.

4. Putrefactio (trohnenje ali gnitje) - delovanje zemlje

V procesu gnitja deluje na snov nežen ogenj, ki vse snovne sestavine raztopi do zadnje elementarne ravni, hkrati pa uvaja tudi prehod k višji celostnosti strukture ali biološkemu življenju.

Alkimiji je proces putrefactio znan kot mortificatio. Po stari tradiciji poteka štirideset dni pod popolno zaščito. Jasno je prepoznaven simboličen pomen procesa, če ga primerjamo s čustvenim razvojem. Izraelci so štirideset dni potovali skozi puščavo in iskali obljubljeni deželo. Jezus se je štirideset dni postil v puščavi, in štirideset dni je minilo od vstajenja do vnebovzetja. Putrefactio je dejanje dokončne izjasnitve. Vse oblike zavajanja in ostanki spretne imitacije ega se dokončno razkrijejo in odstranijo.

5. *Destillatio*

V alkimiji govorimo tudi o izhlapevanju. Subtilno se iz tekočega agregatnega stanja spremeni v novo, v paro. Pri običajni povratni destilaciji se para s hlajenjem ponovno "utrudi" in vrne v tekoče stanje. Prevzame, kar je prejela od zgoraj, in prevzeto ponovno vrne v tekočo obliko. Tako para obogati tekočo obliko z novo informacijo, omogoči rahljanje snovnih elementov in ustvari nadaljnje postopno prečiščevanje v smislu transmutacije, preobrazbe. Proces destilacije je v zaprtem sistemu pogosto ritualiziran in se ponovi 33-krat.

V človeku raste subtilno - čista duša - k višji ravni, povezavi z Duhom. Ta spoj ustvari novo informacijo, novo zavest. Sadovi novega mišljenja se nato prenesejo nazaj na raven naravne osebnosti, da slednja lahko z delovanjem doseže védenje. Kar je bilo privzeto od zgoraj, se mora prenesti navzdol, v realnost.

Proces destilacije je na duhovni poti zelo pomembna stopnja. Obstaja namreč nevarnost cepitve osebnosti, ko kandidat poskuša svoje subtilne dele dvigniti na duhovne ravni, ne da bi prej dosegel potrebno prizemljitev svoje intuicije in inspiracije. Rade volje se preda procesu izhlapevanja in se hkrati pozabi ukvarjati z zemeljskimi lastnostmi. Le-te mora prevevati svetloba, ki prihaja iz ognja Duha. To se dogodi med procesom učvrščevanja, tako da samospoznanje lahko vključi v spreminjanje vsa doslej še temna senčna mesta. Učvrstitev na čustveni ravni pomeni konkreten odraz znanja z delovanjem.

Da bi se psihološki proces, ki je skladen z destilacijskim procesom, lahko izpeljal, je potrebna notranja zrelost, hkrati pa morajo biti dopolnjene tudi vse štiri predhodne stopnje. Po mnogih, ponavljajočih se destilacijah se doseže najvišje očiščenje, čigar sad je jasna prisotnost uma, iz katerega izhaja nov način življenja. Katari so govorili o "parfaitih", čistih. O bratstvu katarov, ki je živelo v začetku drugega tisočletja v južni Franciji, je znano, da so uresničili proces preobrazbe duše.

6. Coagulatio

To je proces ponovnega stvarjenja. Coagulatio je tako rekoč nasproten procesu destilatio: s popolno izparitvijo raztopine se prvotna oblika ponovno pokaže, in sicer na nov način. S ponavljajočimi se ciklusi izparevanja se v raztopino in njeno usedlino vgradi nova informacija “od zgoraj”. Preostanek procesa coagulatio je torej obnovljena snov.

Z gledišča delovanja duše pomeni coagulatio pritok duhovne ideje v očiščeno in obnovljeno obliko. Iz duhovne ideje, arhetipa, se torej s podporo obnovljene duše rodi nova stvaritev. Nova zavest si ustvari novo svetlobno telo. Gradivo zanjo so - kot pravijo alkimisti - “nebeška rosa”, čiste, večne etrske sile.

Kjer novopridobljene psihične in duhovne kvalitete ne vodijo k ustvarjalnemu dejanju, postanejo ponovna žrtev izrojenosti in kristalizacije.

7. Coniunctio

Coniunctio je sad predhodnih spreminjajočih se stopenj preobrazbe. Tako v alkimistovi posodi kot v psihičnem procesu razlikujemo med malim in velikim procesom coniunctio.

Mali coniunctio združuje nasprotni sili; v laboratorijskem jeziku sta to živo srebro in žveplo. Simbolično gre za združitev kralja in kraljice, prikazano na mnogih srednjeveških slikah. Gre za alkimično poroko med principom intelektualnega sulfurja (žvepla) - ženina - in mentalnega merkurja (živega srebra) - neveste. Sad te združitve je “kamen modrih”, ki vodi vse stvari k popolnosti (jih obarva). Obarvanje kot alkimični izraz pomeni, da “kamen modrih” obarva stvari in tako začne proces transmutacije. Iz iste povezave izhaja tudi termin “tinktura”. Pomeni življenjski eliksir, ki zdravi vse bolezni.

Na duhovni ravni je mali coniunctio združitev nasprotno delujočih naravnih sil dvojčic, ki se na višji ravni duhovno-dušnega stanja zlijejo v dopolnjujočo enost.

Veliki coniunctio je možen le v gornji alkimiji. Je končna združitev duhovne duše z večnim ustvarjalnim izvirom, kar odražajo Kristusove besede: Jaz in Oče sva eno. V tem stanju človek sam postane kamen modrih”, ki lahko vsako bitje “obarva” do popolnosti.

Tako so alkimistična prizadevanja rožnih križarjev poskušala uskladiti hkratnost spodnje in zgornje alkimije, da bi se lahko uresničil proces večnega umiranja in nastajanja - od nenehne preobrazbe do popolnosti - v vsem ustvarjalnem vsemirju.

Rožni križarji, prebujeni v svoje lastno duhovno sinovstvo, za vse čase zavestno stojijo v reki večnega nastajanja. Dopuščajo, da njihove ozdravljajoče in posvečujoče sile pritekajo v vsako stvar in vsako bitje, da bi se tako pospešil razvoj k vse višji in celovitejši zavesti.

Vir: <http://si.rosenkreuz.de/>